

เอกสารอ้างอิง

- กิริณันต์ รัตนธรรมพันธ์ และ อนันตสิน เตชะกาพุช. การศึกษาปรากฏการณ์ฮอลล์ของสารกึ่งตัวนำอะลอย และ เทนารีที่มีรูปร่างไม่แน่นอนที่อุณหภูมิต่าง ๆ, รายงาน-ผลการวิจัยเงินทุนวิจัยรัชดาภิเษกสมโภช, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร: 2527
- คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, สำนักงาน. เคมีวิทยา เล่ม 1: หลักทฤษฎีและสมบัติของสาร. กรุงเทพฯ : 2526.
- จเร สุรวัดนบัณฑิต. การคำนวณเชิงตัวเลขด้วย BASIC. กรุงเทพฯ: บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่นจำกัด, 2531.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ฟิสิกส์ 2. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาควิชาฟิสิกส์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ชัยวัฒน์ เจนวานิชย์. หลักเคมี 2 (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ: โอเคียนสโตร์, 2530.
- _____ . โพลีเมอร์เชิงพาณิชย์. กรุงเทพฯ: O.S.PRINTING HOUSE CO.LTD., 2526.
- ประพัฒน์ อุทโยภาศ. คู่มือการใช้คำสั่งสูตรฟังก์ชัน โคลด์ส 1-2-3. กรุงเทพฯ: บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่นจำกัด, 2532.
- ปรีชา พหลเทพ. โพลีเมอร์ HIGH POLYMER. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2534.
- พงษ์ศักดิ์ มหะศักดิ์. "แหล่งจ่ายไฟตรง 3 แอมป์ปรับค่าได้" ว.อิเล็กทรอนิกส์. 1(มีนาคม 2535)29-36.
- พิชิต เลี่ยมพิพัฒน์. ชุดทอง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์นครนราการพิมพ์, 2533.
- พิรศักดิ์ ศรีกังวาล. เรียนภาษาเบสิก/เบสิกขั้นสูง. กรุงเทพฯ: บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่นจำกัด, 2534.
- มนตรี พจนารถลาวัลย์. การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วยเทอร์โบพีซี. กรุงเทพฯ: บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่นจำกัด, 2535.
- มหาวิทยาลัย,ทบวง. เคมี เล่ม 2. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์, 2533.

ยีน กุรวรรณ. ทฤษฎีและการใช้งานอิเล็กทรอนิกส์ เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ:

บริษัทซีเอ็คยูเคชั่น จำกัด, 2526.

_____ และ พิชิต สุขเจริญพงษ์. แคววามซ์ลคัส. กรุงเทพฯ: บริษัทซีเอ็คยูเคชั่นจำกัด,
2532.

วิจิต อนุวัตร. พจนานุกรมภาษาเบสิก. กรุงเทพฯ: บริษัทซีเอ็คยูเคชั่นจำกัด. 2532.

วิชา วิษระวิทยากุล. ภาษาและโปรแกรม C. กรุงเทพฯ: หก.เอช-เอน การพิมพ์,
2534.

ศิริคณ ศิวะบาร, พรชัย จักรธำรงค์ และ จิรศักดิ์ ชัยวิริยะกุล. การประยุกต์ใช้งานภาษาซี.
กรุงเทพฯ: หก.เอช-เอน การพิมพ์, 2535.

สมเกียรติ สุขเกษ. ปฏิบัติการเทคโนโลยีสารกึ่งตัวนำ. กรุงเทพฯ : วารสารอิเล็กทรอนิกส์-
เว็ลต์, 2525.

สารช เมลลันท์. "โลกของภาษา c" ว. Computer Today. 1(ตุลาคม 2534)53-58.

อนันต์ ทองมอญ. สรุปโลหะตัวนำไฟฟ้า. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์, 2531.

เอ.อาร์.อินพอร์เมชัน แอนด์ พับลิเคชันจำกัด,บริษัท. Software Quick Reference.
กรุงเทพฯ: 2534.

Baeriswyl, D., Harbeke, G., Kiess, H., and Meyer, W., Electronic Properties of Polymers. (Mort, J. and Pfister, G., eds.)
pp.267, John Wiler and Sons, New York, 1982.

Billmeyer, Fred W. Textbook of Polymer Science. 3rd ed. New York:
John Wiley & Sons, 1984.

Brandrup S., E. H. Immergut and W. McDowel, Polymer Handbook, Part V,
"Physical constant of some Important Polymers", V-51 - V-54,
John Wiler & Sons, U.S.A.: 1975.

Bueche F., Physical Properties of Polymers. New York:
John Wiley & Sans, 1962.

Diaz A. F., K. K. Kanazawa and G. P. Gardini, J. Chem. Soc.
Chem. Commun., 635(1979).

Hotta, Shu., Syntheses and Electronic Properties of Polythienylene and Its Derivatives. Ph.D. Thesis, Department of Physics,
University of California, 1988.

- Kaner, R. B. and Alan G. MacDiarmid, "Plastic That Conduct Electricity", Scientific American, 258, 60-65, 1988.
- KIRK-OTHMER, Encyclopedia of Chemical Technology, chapter in "Pyrrole and Pyrrole Derivative" vol.19, Third Edition, pp.499-520, John Wiley & Sons, New York: 1982.
- Lee, Jim Y. and Thiam-Chye Tan, Cycle Voltammetry of Active member. 137(May 1990)1402-1407.
- MacDiarmid A. G. and R. B. Kanr, in Handbook of Conducting Polymers, vol.1 (T. A. Skotheim, ed.)1986, pp.690-727.
- Machida S., S. Miyata and A. Techagumpuch, Synth. Met., 31(1989)311-318.
- Ojio T. and S. Miyata, Polym. J., 18(1986)95-98.
- Shirakawa, H., E. J. Louis, A. G. MacDiarmid, C. K. Chiang and A. J. Heeger, "Synthesis of Electrically Conducting Organic Polymers": Halogen Derivatives of Polyacetylene.(CH)" J. Chem. Soc. Chem. Commun., 16, 578-580, 1977.
- Techagumpuch A., S. Nalwa and S. Miyata, Promising Application of Conducting Polymers. Chapter in "Electroresponsive Molecular and Polymeric Systems", Vol.2, T. A. Skotheim ed., pp.257-294, New York, Marcel Dekker, 1991.
- Yoshikawa T., S. Machida, T. Ikegami, A. Techagumpuch and S. Miyata, Polym. J., 22(1990)1.
- Yoshino K., H. Hayashi and R. Sugimoto, Jpn. J. Appl. Phys., 23(1984)L899.

MANUAL

ภาคผนวก ก

ความรู้เบื้องต้นในการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ขั้นตอนการผลิตโปรแกรมคอมพิวเตอร์

โดยปกติ คอมพิวเตอร์ทุกเครื่องจะมีภาษาที่บรรจุภายในเครื่องอยู่แล้ว เรียกว่า ภาษาเครื่อง (machine language) ซึ่งเป็นภาษาที่เครื่องเข้าใจได้โดยตรง แต่ภาษาเครื่อง เป็นภาษาที่จดจำและใช้งานได้ยากมาก เพราะเป็นชุดของสัญลักษณ์ห้า ที่มีเพียง 2 สถานะ คือ เปิด กับ ปิด ซึ่งคนเราจะต้องมองเป็นตัวเลขฐานสอง มีสัญลักษณ์เป็น 0 กับ 1 จึงจะ เข้าใจได้ง่าย (วิจิต อนุวัตร, 2532) ดังนั้นถ้าคนเราต้องการจะจำคำสั่งภาษาเครื่องก็จะต้อง จำเป็นกลุ่มของสัญลักษณ์ของ 0 กับ 1 เช่น 00111010 หรือ 11010101 หรืออย่างใด อย่างหนึ่งในทานองนี้ เป็นต้น ซึ่งเห็นได้ชัดเลยว่ายุ่งยากมาก

คอมพิวเตอร์ในระยะแรกต้องสั่งด้วยภาษาเครื่อง ฉะนั้นโปรแกรมแต่ละโปรแกรม ต้องใช้เวลาเขียนและป้อนคำสั่งให้คอมพิวเตอร์ นานมากทีเดียว กว่าที่จะเริ่มทำงาน ถึงแม้ ปัจจุบันนี้ก็ตาม การสั่งงานให้เครื่องคอมพิวเตอร์ทำงานก็ต้องสั่งด้วยภาษาเครื่องอยู่ดี เพียง แต่มนุษย์หาทางออกที่สะดวกกว่า โดยการสร้างภาษาคอมพิวเตอร์ขึ้นมาใหม่ กำหนดกฎเกณฑ์ โครงสร้าง ตลอดจนคำสั่งต่าง ๆ ขึ้นมาใหม่ทั้งหมดมนุษย์เขียนและสั่งงานแทนภาษาเครื่อง ภาษา ต่าง ๆ ที่สร้างมาใหม่นี้ เรียกว่าภาษาระดับสูง โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ในปัจจุบันมีมากมายหลายภาษา เช่น Basic , Fortran , Pascal และ C เป็นต้น ซึ่งแต่ละภาษาก็ เหมาะสมกับลักษณะงานและระบบเครื่องคอมพิวเตอร์ที่แตกต่างกันไป

ถึงแม้ว่าเราจะผลิตภาษาเหล่านี้ขึ้นมาใช้งานแทนภาษาเครื่อง แต่เมื่อจะนำมาใช้ งาน ก็ต้องแปลงภาษาเหล่านี้ให้เป็นภาษาเครื่องอยู่ดี เพราะเป็นภาษาเดียวที่คอมพิวเตอร์ สามารถเข้าใจได้ การแปลงจากภาษาระดับสูงทุกภาษาเป็นภาษาเครื่องนั้น เราจะใช้โปรแกรมที่ออกแบบมาเพื่อทำหน้าที่แปลงภาษาระดับสูงไปเป็นภาษาเครื่องโดยเฉพาะ ซึ่งเราเรียก โปรแกรมพวกนี้ว่า คอมไพเลอร์ (Compiler) ซึ่งภาษาระดับสูงทุกภาษาจะมี Compiler เป็นของตัวเองโดยเฉพาะ เช่น Compiler ภาษา Basic ก็มี Turbo Basic , Quick Basic , GWBasic , MBasic และ Power Basic เป็นต้น ส่วน Compiler ภาษา Pascal ก็มี Turbo Pascal เป็นต้น ส่วน Compiler ของภาษา C ก็มี Quick C

C++ , Turbo C และ Turbo C++ เป็นต้น

การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ไม่ว่าจะเป็นการเขียนโดยใช้ภาษาอะไรก็ตาม จะมีขั้นตอนการเขียนเหมือนกัน ดังนี้

ก. เลือกภาษาที่จะใช้เขียนโปรแกรม เช่น Basic , Pascal หรือ C จากนั้นศึกษารูปแบบคำสั่ง โครงสร้าง และวิธีการเขียนภาษานั้น ๆ จนเข้าใจเสียก่อนเป็นอันดับแรก

ข. เมื่อเข้าใจรูปแบบคำสั่ง และโครงสร้างของภาษานั้น ดีพอสมควรแล้ว ก็เริ่มเขียนโปรแกรม โดยใช้เอดิเตอร์(Editor)ซึ่งเป็นโปรแกรมประยุกต์ที่ใช้กับงานพิมพ์และออกแบบตัวอักษรโดยเฉพาะ เป็นตัวเขียนโปรแกรม ไฟล์ของโปรแกรมที่เขียนขึ้นมาี้ เรียกว่า Source File หรือ Source Code

ค. นำ Source Code ที่ได้มาให้ตัวแปล(Compiler)ของภาษานั้น ๆ แปลตัวอักษรของคำสั่งภาษาที่เราเขียนซึ่งมนุษย์อ่านรู้เรื่อง ไปเป็นภาษาเครื่องที่คอมพิวเตอร์เข้าใจได้ ซึ่งในขั้นตอนนี้ Compiler อาจตรวจจับข้อผิดพลาดที่เราเขียนได้ และจะรายงานข้อผิดพลาด(Error Message)ให้เราได้ทราบ ซึ่งถ้ามีเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น เราจะถือว่าการแปลโปรแกรมจะยังไม่สำเร็จ จะต้องนำ Source Code กลับมาแก้ไขโครงสร้าง และรูปแบบคำสั่งให้ถูกต้อง แล้วนำไป Compiler ใหม่จนไม่พบข้อผิดพลาด แล้วตัว Compiler จะสร้างผลลัพธ์เป็นชุดคำสั่งภาษาเครื่อง เก็บไว้ในไฟล์ ๆ หนึ่ง ซึ่งจะมีชื่อเดียวกับชื่อของ Source Code แต่นามสกุลจะเป็น obj เราเรียกไฟล์ดังกล่าวนี้ว่า Object Code หรือ Object Modular

ง. นำ Object Code มาให้โปรแกรม Linker ของภาษานั้นอ้างอิง แก้ไข และสอดแทรกการเรียกใช้ฟังก์ชัน ไลบรารี เพื่อสร้างความสมบูรณ์ให้แก่ชุดคำสั่ง ในขั้นตอนนี้ อาจพบข้อผิดพลาดได้อีกถ้า Linker ไม่สามารถหาส่วนฟังก์ชัน หรือไลบรารีที่อ้างอิงได้ แต่ถ้าหาก Linker ดำเนินการได้สมบูรณ์ก็จะผลิตชุดคำสั่งกระทำได้ ที่เรียกว่า Executable Program โดยมีชื่อไฟล์ชื่อเดิม แต่นามสกุลเปลี่ยนเป็น EXE ซึ่งสามารถใช้งานหรือสั่งให้คอมพิวเตอร์ทำงานได้โดยตรง อย่างเป็นอิสระ เป็นอันเสร็จสิ้นขั้นตอนการเขียนโปรแกรมของเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์

การเรียกใช้งานไฟล์ Executable Program นี้ ทำได้โดยเรียกชื่อไฟล์นั้นโดยตรง เช่น ไฟล์ชื่อ TEST.EXE ก็พิมพ์คำว่า T E S T แล้วกดปุ่ม Enter เครื่องคอมพิวเตอร์ก็จะปฏิบัติตามชุดคำสั่งที่บรรจุอยู่ภายในไฟล์ของโปรแกรมนั้นตามลำดับ เป็นขั้นตอนตามที่เคยจัดกันไว้ เราเรียกวิธีการ การเรียกใช้โปรแกรมในลักษณะนี้ว่า RUN

สำหรับการเขียนโปรแกรมเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้นั้น ยังคงมีขั้นตอนและวิธีการ

ตามที่กล่าวมาแต่ต้นทุกประการ ส่วนภาษาที่เลือกใช้สำหรับเขียนโปรแกรมในครั้งนี้ จะเลือกใช้ ภาษา Basic และ ภาษา C นอกจากนั้นยังใช้ประยุกต์ใช้กับโปรแกรมสำเร็จรูป LOTUS อีกด้วย สำหรับรายละเอียดของโปรแกรมที่เขียนในแต่ละภาษานั้น จะกล่าวถึงในฉบับต่อไป

ลำดับขั้นตอนการคำนวณของไมโครคอมพิวเตอร์

การจะให้คอมพิวเตอร์ประมวลผลงานขั้นตอนที่หนึ่งนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องเรียงลำดับขั้นตอนการทำงานของงานขั้นนั้น แล้วส่งคอมพิวเตอร์ให้ทำงานตามลำดับขั้นตอนที่วางไว้ นี้ วิทยาการเขียนโปรแกรมสั่งการ เพราะคอมพิวเตอร์มีความสามารถในการวิเคราะห์งานและจัดลำดับการทำงานด้วยตัวเองได้ เราเรียกลำดับขั้นตอนของการทำงานนี้ว่า Flow chart การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น ก็จะเขียนตาม flow chart ที่วางไว้ทุกประการ

สำหรับลำดับขั้นตอนการทำงาน หรือ flow chart ของการคำนวณค่าความต้านทานและสภาพนาฬิกาที่ผิวฟิล์มพอลิซิลิไซด์ของการวิจัยในครั้งนี้ จะเขียนขึ้นโดยอ้างอิงลำดับขั้นตอนการวัด และคำนวณค่าความต้านทานไฟฟ้า และสภาพนาฬิกาที่กล่าวมาแล้วในหัวข้อที่ 3.3 ทุกประการ เพราะเมื่อนำ flow chart ที่ได้นี้ไปเขียนโปรแกรมแล้ว เราจะได้โปรแกรมที่ทำงานสอดคล้องกับการปฏิบัติงานในการวัดมากที่สุด ซึ่งจะทำให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการวิจัยเป็นอย่างมาก และจากการที่เลือกใช้ภาษาสำหรับเขียนโปรแกรมถึง 2 ภาษา และยังประยุกต์ใช้กับโปรแกรมสำเร็จรูป LOTUS ฉะนั้น Flow chart ที่เขียนขึ้นจึงแตกต่างกันออกไป เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับลักษณะการทำงานของโปรแกรมภาษานั้น ๆ ซึ่งจะทำให้ได้โปรแกรมที่ทำงานได้เร็วและมีประสิทธิภาพ สำหรับ Flow chart ของแต่ละภาษาพร้อมด้วย source code ของภาษานั้น ๆ จะแสดงในภาคผนวก ข ค และ ง ตามลำดับ

ภาคผนวก ข

โปรแกรมคำนวณค่าความต้านทานไฟฟ้าและสภาพนำไฟฟ้า ของฟิล์มพอลิโพรลีนด้วยภาษาเบสิก

เมื่อปี พ.ศ. 2503 ศาสตราจารย์ Kemeny และศาสตราจารย์ Kurtz แห่งมหาวิทยาลัย Dartmouth สหรัฐอเมริกา ได้ร่วมกันคิดค้นภาษาเบสิก(Basic)ขึ้นมา โดยย่อมาจากคำว่า Beginner's Allpurpose Symbolic Instruction Code และพัฒนาเพื่อใช้กับคอมพิวเตอร์ระบบ timesharing system (วิจิต อนุวัตร, 2532) แต่ต่อมาภายหลังจากที่มีการสร้างไมโครคอมพิวเตอร์(microcomputer)ขึ้นมา จึงได้นำเอาภาษาเบสิกมาใช้เป็นภาษาหลักของเครื่องดังกล่าวระยะหนึ่ง ต่อมาได้มีการพัฒนาภาษาเบสิกแตกแยกออกไปเพื่อให้เหมาะกับเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ที่ใช้ และให้ชื่อแตกต่างกัน เช่น TINY BASIC, 5K BASIC, 16K BASIC, EXTENDED BASIC, MBASIC, GWBASIC, TURBO BASIC และ POWER BASIC เป็นต้น แต่ถึงแม้ภาษาเบสิกจะมีชื่อต่างกันออกไปมากมาย แต่โดยหลักการเบื้องต้นแล้วเป็นอย่างเดียวกัน จะแตกต่างกันก็เครื่องมือในการอำนวยความสะดวกในการเขียนเท่านั้นเอง ฉะนั้นถ้าเราทราบหลักการของภาษาเบสิกของตัวใดตัวหนึ่งแล้ว จะสามารถเข้าใจภาษาเบสิกชนิดอื่น ๆ ได้โดยง่าย

ภาษาเบสิกเป็นภาษาที่ศึกษาง่าย จึงเหมาะมากสำหรับคนทั่วไป ที่แม้จะยังไม่เขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์(programmer) ผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษบ้างเล็กน้อยก็สามารถเข้าใจลักษณะของภาษาและสามารถเขียนโปรแกรมภาษานี้ได้ ภาษานี้ทั้งในอดีตหรือปัจจุบันนิยมใช้กันอย่างกว้างขวางทั้งทางด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และธุรกิจต่าง ๆ ฉะนั้นการเขียนโปรแกรมคำนวณค่าความต้านทานไฟฟ้า และสภาพนำไฟฟ้าของแผ่นฟิล์มพอลิโพรลีนตามแบบวิธีของแวนเคอทว และ four-point probe ด้วยภาษาเบสิก จึงจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อผู้ที่สนใจและนักวิจัย ที่ต้องการศึกษาและนำไปประยุกต์ หรือปรับปรุงให้เหมาะกับลักษณะงานที่กำลังทำอยู่ต่อไป

สำหรับตัวแปลภาษาเบสิก(Basic compile)ที่นำมาใช้เขียนโปรแกรมในครั้งนี้คือโปรแกรมภาษาเบสิกชื่อ Power Basic 2.0 ของบริษัท Borland ซึ่งเป็นตัวแปลภาษาเบสิกที่มีประสิทธิภาพสูงและมีผู้นิยมกันมาก เพราะสามารถแปล(compiler)โปรแกรมซึ่งเรา

เขียนด้วยภาษาอังกฤษ ไปเป็นภาษาเครื่อง(machine language) ที่เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์สามารถเรียนรู้และทำงานได้ทันที จึงสามารถนำไฟล์ หรือโปรแกรมที่แปลงเป็นภาษาเครื่องแล้วนี้ไปเรียกใช้งาน (RUN) บนเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องใด ๆ ได้ทันที โดยไม่ต้องเรียกโปรแกรมภาษาเบสิกก่อน เหมือนโปรแกรม Basica หรือ GW - Basic

โปรแกรมภาษาเบสิกที่เขียนขึ้นนี้ จะมีขั้นตอนการประมวลผลเหมือนใน flow chart ที่เขียนในรูปแบบที่ ข.1 และ ข.2 ทุกประการ ส่วน source code ของภาษาเบสิกที่เขียนขึ้นทั้งวิธีวัดแบบเวนเดอฮาว และ four-point probe นี้ แสดงอยู่ในหน้า 129 ถึงหน้า 130 และหน้า 132 ถึงหน้า 133 ตามลำดับ (พิรศักดิ์ ศรีกังวาล, 2534; จเร สุรวัดน้อย, 2531)

โปรแกรมที่ 1 โปรแกรมคำนวณค่าความต้านทานไฟฟ้าและสภาพนำไฟฟ้าของ
 พิวโรลคอมโพสิทฟิล์ม ตามแบบวิธีแวนเคอพาว โดยภาษา BASIC

```

*****
* PROGRAM: CALCULATE SURFACE RESISTANCE AND SURFACE CONDUCTIVITY *
*           OF PYRROLE COMPOSITE FILM,SYNTHESIS BY CHEMICAL VAPOUR *
*           DEPOSITION (CVD), BY VAN DER PAUW METHOD .           *
* PROGRAMMER : Mr.CHALONGCHAI KAEWPUPA , DATE : 29 APR 91      *
*           Polymerphysic laboratory ,Physical department,CU.  *
*****

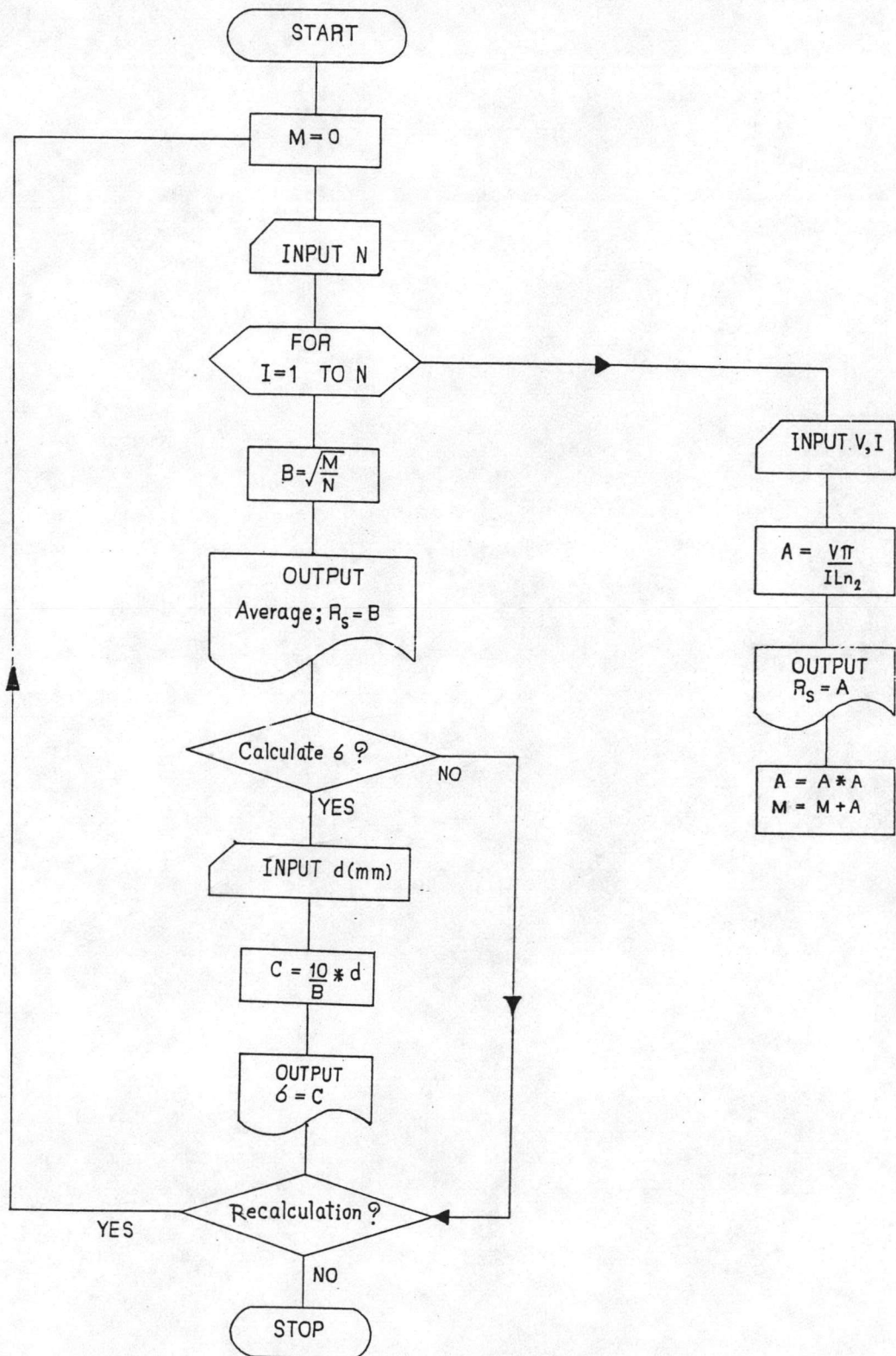
5  CLS:M = 0
10 LOCATE 10,20,0 :INPUT"How many loop do you want";N
15 FOR I = 1 TO N
20 FOR S = 1 TO 2
25 CLS
30 LOCATE 1,30,0 :PRINT "DATA INPUT"
35 LOCATE 4,31,0 :PRINT " LOOP" ;I
40 LOCATE 6,31,0 :PRINT "GROUP" ;S
45 LOCATE 8,5,0 :INPUT"I1(mA) = ";I1
50 LOCATE 8,45,0 :INPUT"V1(mV) = ";V1
55 LOCATE 10,5,0 :INPUT"I2(mA) = ";I2
60 LOCATE 10,45,0:INPUT"V2(mV) = ";V2
65 LOCATE 12,5,0 :INPUT"I3(mA) = ";I3
70 LOCATE 12,45,0:INPUT"V3(mV) = ";V3
75 A = (3*((I1*V1)+(I2*V2)+(I3*V3))-((I1+I2+I3)*(V1+V2+V3)))
80 B = (3*((I1*I1)+(I2*I2)+(I3*I3))-((I1+I2+I3)*(I1+I2+I3)))
85 P = A/B
90 IF S = 1 THEN R1 = P :NEXT
95 R2 = P
100 D = 3.141592654*R1: E = 3.141592654*R2
105 F = (D+E)/2 : X = F/LOG(2)

```

```

110 G = -D/X: H = -E/X
115 K = EXP(G): L = EXP(H)
120 J = K+L
125 IF J <= 1.000001 THEN 135
130 X = X/J: GOTO 110
135 CLS:LOCATE 10,20,0 :PRINT"Surface resistance = ";X
140 LOCATE 12,20,0 :INPUT "Press any key to continue.....";Q
145 X = X + X
150 M = M + X
155 NEXT
160 T = SQR(M/N)
165 CLS:LOCATE 10,15,0 :PRINT "Average surface resistance = ";T
175 LOCATE 12,15,0
180 INPUT "Do you want to calculate surface conductivity.(y/n)";A$
185 IF A$ = "y" THEN GOTO 190
190 IF A$ = "n" THEN GOTO 210
195 GOTO 165
200 CLS:LOCATE 10,15,0 :INPUT " FILM THICKNESS(mm) = ";U
205 V = 10/(T*U)
210 LOCATE 12,15,0 :PRINT " Surface conductivity = ";V
215 LOCATE 14,15,0 :INPUT " Press any key to continue...";Q
220 LOCATE 16,15,0 :INPUT " Do you want to recalculation.(y/n)";A$
225 IF A$ = "y" THEN 5
230 IF A$ <> "n" THEN GOTO 210
240 END
~ ***** END OF PROGRAM *****
~ *****

```

รูปที่ ๒.๒ แสดง Flow chart ของภาษา BASIC สำหรับคำนวณค่าความต้านทานไฟฟ้า และสภาพนำไฟฟ้าของผิวฟิล์มพอลิซิลิโคน ความแบบวิถี FOUR-POINT PROBE

โปรแกรมที่ 2 โปรแกรมคำนวณค่าความต้านทานไฟฟ้าและสภาพนำไฟฟ้าของแผ่นฟิล์ม
โพลีไพร์โรล ตามแบบวิธี FOUR-POINT PROBE โดยภาษา BASIC

```

*****
* PROGRAM: CALCULATE SURFACE RESISTANCE AND SURFACE CONDUCTIVITY *
*           OF PYRROLE COMPOSITE FILM,SYNTHESIS BY CHEMICAL VAPOUR *
*           DEPOSITION (CVD), BY FOUR-POINT PROBE METHOD.           *
* PROGRAMMER : Mr.CHALONGCHAI KAEWPUPA   DATE : 29 APR 91           *
*           Polymerphysic laboratory ,Physical department,CU.      *
*****

5   CLS
10  M = 0
15  LOCATE 10,20,0 : INPUT " How many loop do you want ";N
20  FOR I = 1 TO N
25  CLS
30  LOCATE 2,25,0 : PRINT " DATA INPUT "
35  A = 0
40  LOCATE 10,5,0 :PRINT " LOOP ";I
45  LOCATE 10,20,0 :INPUT " I(mV) = " ;I
50  LOCATE 12,20,0 :INPUT " V(mV) = ";V
55  A = (V*3.1415)/(I*0.693)
60  LOCATE 15,20,0 :PRINT " Surface resistance = ";A
65  A = A*A :M = M + A
70  LOCATE 20,40,1 :INPUT "Press any key to continue.";Q
80  NEXT
90  B = SQR(M/N)
100 CLS :LOCATE 8,15,0
120 PRINT "Average surface resistance = ";B
130 LOCATE 10,15,0
140 INPUT "Do you want to calculate surface conductivity(y/n)";Q$
150 IF Q$ = "y" THEN 180

```

```
160 IF Q$ <> "n" THEN 130
170 GOTO 210
180 LOCATE 12,15,0 :INPUT " FILM THICKNESS(mm) = ";D
190 C = 10/(B*D)
200 LOCATE 14,15,0 :PRINT "Surface conductivity = ";C
210 LOCATE 16,15,0 :INPUT "Do you want to recalculation(y/n)";Q$
220 IF Q$ = "y" THEN 5
230 IF Q$ <>"n" THEN 210
240 CLS:END
```

```
*****END OF PROGRAM*****
```

```
*****
```


ภาคผนวก ค

โปรแกรมคำนวณค่าความต้านทานไฟฟ้าและสภาพนาฬิกา ของไมโครคอมพิวเตอร์ด้วยภาษา C

ภาษา C เป็นภาษาคอมพิวเตอร์ในสายตระกูลของภาษา ALGOL (Algorithmic Language) มีความคล้ายคลึงกับภาษา PL/L, Pascal และเอคา แต่จะแตกต่างอย่างมากกับภาษาเบสิก หรือ ฟอรัเทน (สารวจน์ เมลานนท์, 2534) ภาษา C ออกแบบโดย Dennis Ritchie ที่ Bell Laboratory เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2515 ถ้าจะไล่สายบรรพบุรุษของภาษา C ก็ต้องเริ่มจาก Algol 60 ในปี พ.ศ. 2503 (1960) มาถึง CPL ของ Cambridge ในปี พ.ศ. 2506 มาเป็น BCPL โดยมาติน ริชาร์ด ทอมป์สัน ที่ Bell Lab. ในปี พ.ศ. 2513 จนมาเป็นภาษา C ในปี พ.ศ. 2515 ซึ่งย้อนหลังจากปัจจุบันเพียง 20 ปีเท่านั้น ถึงแม้ว่าภาษา C จะเริ่มมีขึ้นมาไม่นาน แต่ได้รับความนิยมอย่างสูงมากกว่าทุกภาษา ซึ่งมีสาเหตุหลายประการ ดังนี้

1. ภาษา C เป็นภาษาสมัยใหม่ที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก ในการประยุกต์ได้อย่างกว้างขวางตรงตามความต้องการของทฤษฎีทางศาสตร์คอมพิวเตอร์ ภาษา C มีรูปแบบข้อมูลที่เลือกอย่างสมบูรณ์กับการประยุกต์ต่าง ๆ มีตัวดำเนินการครบถ้วน ตลอดจนมีการควบคุมโครงสร้างได้แบบสมัยใหม่ Run-time Library มากมายสำหรับจัดการกับ Input/Output Storage Allocation, String Manipulation เหล่านี้ทำให้การประยุกต์ด้วยภาษา C เป็นธรรมชาติที่จะใช้ในการออกแบบสมัยใหม่ เช่น Topdown Planning, Structured Programming และ Modular Design
2. ภาษา C ออกแบบมาเพื่อใช้ประโยชน์จากความสามารถของเครื่องคอมพิวเตอร์ในปัจจุบันได้อย่างเต็มที่ รวมทั้งมีช่องว่างระหว่างภาษา C กับส่วนต่าง ๆ ของเครื่องคอมพิวเตอร์ (Hardware) น้อยมาก ดังนั้นโปรแกรมประยุกต์ของ C จึงมีขนาดเล็ก และมีความเร็วสูงกว่าโปรแกรมประยุกต์ที่เขียนโดยภาษาอื่น ๆ
3. ภาษา C สามารถเคลื่อนย้ายได้ง่าย (Portable) โปรแกรมที่เขียนโดยภาษา C ที่เขียนจากเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบหนึ่ง จะสามารถเคลื่อนย้ายไป Run ในอีกระบบหนึ่งได้โดยมีค้ดต้องค้ดแปลง เลข หรือถ้ามีค้ดน้อยมาก

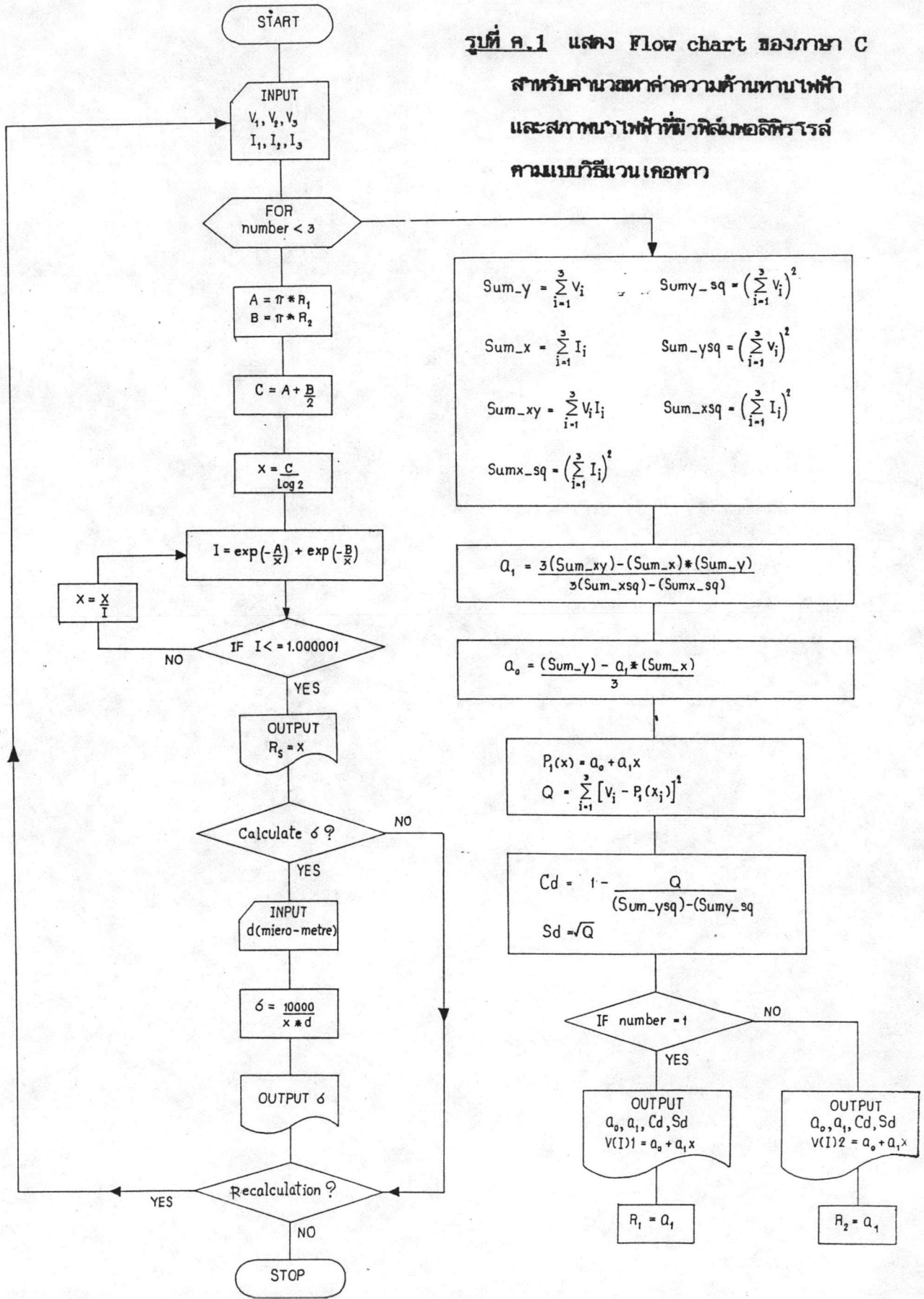
4. ภาษา C มีความเร็วสูงมาก (Powerful) และอ่อนตัว (Flexible) ทั้งสองคุณสมบัตินี้สามารถยืนยันให้เห็นได้ชัดเจนจากระบบยูนิกซ์ (Unix) เพราะยูนิกซ์เป็นระบบปฏิบัติการที่เขียนขึ้นมาจากภาษา C สามารถปรับเป็นระบบปฏิบัติการของเครื่องได้หลายยี่ห้อ รวมทั้งส่วนประกอบต่าง ๆ ของยูนิกซ์ก็เขียนด้วยภาษา C เช่น ตัวแปลภาษาต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็น Fortran, Pascal, Logo หรือ Basic ดังนั้นเมื่อเราใช้ Fortran ในระบบยูนิกซ์ ก็เหมือนกับว่า โปรแกรมกระทำการ (Executable Program) สุกท้ายที่เราได้นั้น ก็คือ โปรแกรมที่ภาษา C สร้างขึ้นมาั่นเอง นอกจากนี้ภาษา C ยังนิยมใช้ในงานด้านวิศวกรรม วิทยาศาสตร์ ธุรกิจ และในโปรแกรมสำเร็จต่าง ๆ ครอบคลุม รวมทั้งนำไปสร้างภาพกราฟิก ที่สามารถเคลื่อนไหวได้ เช่น ในวงการภาพยนตร์อีกด้วย

5. ภาษา C มีความสามารถปรับแต่งได้ละเอียด เช่นเดียวกับภาษา Assembly รวมทั้งสามารถประสานสัมพันธ์ได้เป็นอย่างดีกับภาษา Assembly จึงสามารถปรับแต่งโปรแกรมประยุกต์ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดได้ไม่ยาก

จากเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ จึงทำให้ภาษา C ได้รับความนิยมมากในปัจจุบัน โปรแกรมประยุกต์ต่าง ๆ ที่ออกจำหน่ายในปัจจุบันนี้ เปลี่ยนมาเขียนด้วยภาษา C จนเกือบทุกโปรแกรม งานด้านวิทยาศาสตร์ และวิศวกรรม ก็เปลี่ยนจากการใช้ภาษาเดิม เช่น Fortran, Cobol มาใช้ภาษา C มากเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ เพราะฉะนั้น การนำภาษา C มาประยุกต์ใช้เขียนโปรแกรมคำนวณหาค่าความต้านทานไฟฟ้าและสภาพนำไฟฟ้าของแผ่นฟิล์มพอลิโธริโรล จึงเป็นแนวทางการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการคำนวณทางการวิจัยที่ดีและมีประสิทธิภาพมาก เพราะสามารถคำนวณได้รวดเร็วมาก อีกทั้งยังสามารถเคลื่อนย้ายโปรแกรมที่เขียนได้นี้ ไป Run บนเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบใด ๆ ก็ได้ โดยไม่ต้องเปลี่ยนแปลง หรือเปลี่ยนแปลงน้อยมาก คาดว่าจะเป็นประโยชน์อย่างมากในอนาคตสำหรับการคำนวณทางวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และการวิจัยต่าง ๆ

สำหรับตัวแปลภาษา C ที่นำมาใช้เขียนโปรแกรมในครั้งนี้ นั้น เป็นโปรแกรมภาษา C ของ Borland ชื่อ Turbo C version 2.0 โปรแกรมที่เขียนขึ้นนี้จะมีส่วนขั้นตอนการทำงาน (flow chart) ดังแสดงในรูปที่ ค.1 และ ค.2 สำหรับ Source Program ที่เขียนนี้ แสดงบนหน้า 137 ถึงหน้า 144 และหน้า 146 ถึงหน้า 149 ตามลำดับ (มนตรี พจนารถลาวัณย์, 2535; วิชา วิชระวิทยากุล, 2534; ศิววัฒน์ สีวะบรร, 2535)

รูปที่ ค.1 แสดง Flow chart ของภาษา C
 สำหรับคำนวณหาค่าความต้านทานไฟฟ้า
 และสภาพนาฬิกาที่ผิดพลาดของ
 ความแปรปรวนของเคพทา

โปรแกรมที่ 3 โปรแกรมคำนวณค่าความต้านทานไฟฟ้าและสภาพนำไฟฟ้าของ
ผิวฟิล์มพอลิไพร์โรลคอมโพสิตแบบวีเอ็นเคอพาว วิชาฟิสิกส์ ภาษา C

```

/*****/
/* This program calculating the resistance and */
/* conductivity of pyrrole composite film */
/* PROGRAM BY: CHALONGCHAI KAEWPUPA ;Polymer Physics Lab. */
/* Chulalongkorn University Bangkok Thailand. */
/*****/

#include <stdio.h>
#include <conio.h>
#include <math.h>
float x[3][4],y[3][4],a0[3],a1[3],Cd[3],Sd[3];
float sum_x,sum_y,sum_xy,sum_xsq,sum_ysq,sumx_sq,sumy_sq = 0.0;
float R1,R2,P1x,Q,X,d,Sigma = 0.0;
float pi = 3.141593;
char ans1,ans2;
main()
{
    clrscr();
    title();
    do{
        clrscr();
        input(1);
        process(1);
        R1 = a1[1];
        clrscr();
        input(2);
        process(2);
        R2 = a1[2];
        clrscr();
    }
}

```

```

        process2();
        report_process3();
    }while(ans1 == 'Y' || ans1 == 'y');
}
title()
    /*****/
    /*      This routine display the title and      */
    /*      start the program                        */
    /*****/
{
    gotoxy(26,2);
    printf("CALCULATION PROGRAMMING");
    gotoxy(15,7);
    printf("Surface Resistance and Surface Conductivity");
    gotoxy(37,9);
    printf("of");
    gotoxy(26,11);
    printf("Pyrrole Composite film");
    gotoxy(50,17);
    printf("CHALONGCHAI KAEWPUPA");
    gotoxy(55,19);
    printf("26 APRIL 1992");
    gotoxy(57,21);
    printf("3:30 p.m.");
    gotoxy(15,25);
    printf("Press any key to start calculation ");
    getch();
}
input(group)
int    group;

```



```

/*****/
/* This routine receives input data of each group from */
/* console and calculate the summation of some data */
/* which required in this system */
/*****/
{
    int colx = 10, coly = 40, row = 5;
    int number;
    sum_x = sum_y = sum_xy = 0.0;
    sum_xsq = sum_ysq = sumx_sq = sumy_sq = 0.0;
    gotoxy(34,1);
    printf("PROCESS (%d)",group);
    gotoxy(5,3);
    printf("DATA INPUT :");
    for(number = 1; number <= 3; number++, row += 2){
        gotoxy(colx,row); /* for Xi variable */
        printf("I%d(mA) = ",number);
        scanf("%f",&x[group][number]);
        sum_x = sum_x + x[group][number];
        sum_xsq = sum_xsq + pow((double) x[group][number],2);
        gotoxy(coly,row); /* for Yi variable */
        printf("V%d(mV) = ",number);
        scanf("%f",&y[group][number]);
        sum_y = sum_y + y[group][number];
        sum_ysq = sum_ysq + pow((double) y[group][number],2);
        sum_xy = sum_xy + (x[group][number] * y[group][number]);
    }
    sumx_sq = pow((double) sum_x,2);
    sumy_sq = pow((double) sum_y,2);
}

```

```

process(group)
int    group;
      /******
      /*    This routine calculates a0,a1,Cd,Sd    */
      /*    and display the results and P1(x)    */
      /*    equation                               */
      /******
{
    int    col = 10,row = 14;
    int    number;
    gotoxy(26,17);
    printf("Waiting for data processing");
    a0[group] = a1[group] = 0.0;
    Cd[group] = Sd[group] = 0.0;
    P1x = Q = 0.0;
    a1[group] = ((3 * sum_xy)-(sum_x * sum_y)) / ((3 * sum_xsq)-sumx_sq);
    a0[group] = (sum_y - (a1[group] * sum_x)) / 3;
    for(number = 1;number <= 3;number++){
        P1x = a0[group] + (a1[group] * x[group][number]);
        Q = Q + pow((double) y[group][number] - P1x,2);
    }
    Cd[group] = sqrt((double)1 - (Q / (sum_ysq - (sumy_sq / 3))));
    Sd[group] = sqrt((double)Q);
    gotoxy(26,17);
    printf("                ");
    gotoxy(5,12);
    printf("RESULT :");
    gotoxy(col,row);
    printf("a0 = %f",a0[group]);
    row += 2;

```

```

gotoxy(col,row);
printf("a1 = %f",a1[group]);
row += 2;
gotoxy(col,row);
printf("Cd = %f",Cd[group]);
row += 2;
gotoxy(col,row);
printf("Sd = %f",Sd[group]);
row += 3;
gotoxy(col,row);
printf("V(I)%d = %f + %fI",group,a0[group],a1[group]);
gotoxy(27,25);
printf("Press any key to continue");
getch();
}
process2()
/******
/* The main job of this routine is to processing data value */
/* for surface resistance of pyrrole film. */
/******
{
float A,B,C,I = 0.0;
gotoxy(36,3);
printf("WAITING");
gotoxy(38,8);
printf("FOR");

gotoxy(30,13);
printf("FINAL DATA PROCESSING");
gotoxy(38,18);

```

```

printf("AND");
gotoxy(34,23);
printf("FINAL REPORT");
A = pi * R1;
B = pi * R2;
C = (A + B) / 2;
X = C / (log((double) 2));
for(;;){
    I = exp((double) (-A / X)) + exp((double) (-B / X));
    if (I <= 1.000001)
        break;
    else
        X = X / I;
}
clrscr();
}
report_process3()
/*****/
/* This routine display all input data */
/* and the result of each group of data */
/* and ask if user want to calculate */
/* for surface conductivity or want to */
/* continue for another data */
/*****/
{
    int col = 5;
    int row = 5;
    int group,number;
    clrscr();
    gotoxy(16,1);printf("Group I");

```



```

gotoxy(56,1);printf("Group II");
gotoxy(7,3); printf("I(mA)");
gotoxy(27,3);printf("V(mV)");
gotoxy(47,3);printf("I(mA)");
gotoxy(67,3);printf("V(mV)");
for(number = 1;number <= 3;number++,row += 2){
    col = 5;
    for(group = 1;group <= 2;group++){
        gotoxy(col,row);
        printf("%.4f",x[group][number]);
        col += 20;
        gotoxy(col,row);
        printf("%.4f",y[group][number]);
        col += 20;
    }
}

gotoxy(5,13);
printf("Surface Resistance of Pyrrole Film = %f Ohm/cm",X);
gotoxy(10,21);
printf("Do you want to calculate surface conductivity ? (Y/N) ");
ans2 = getchar();
while((ans2!='Y')&&(ans2!='y')&&(ans2!='N')&&(ans2!='n'))
    ans2 = getchar();
if((ans2 == 'Y') || (ans2 == 'y')) process3();
gotoxy(10,23);
printf("Do you want to continue for another data ? (Y/N) ");
ans1 = getchar();
while((ans1!='Y')&&(ans1!='y')&&(ans1!='N')&&(ans1!='n'))
    ans1 = getchar();
}

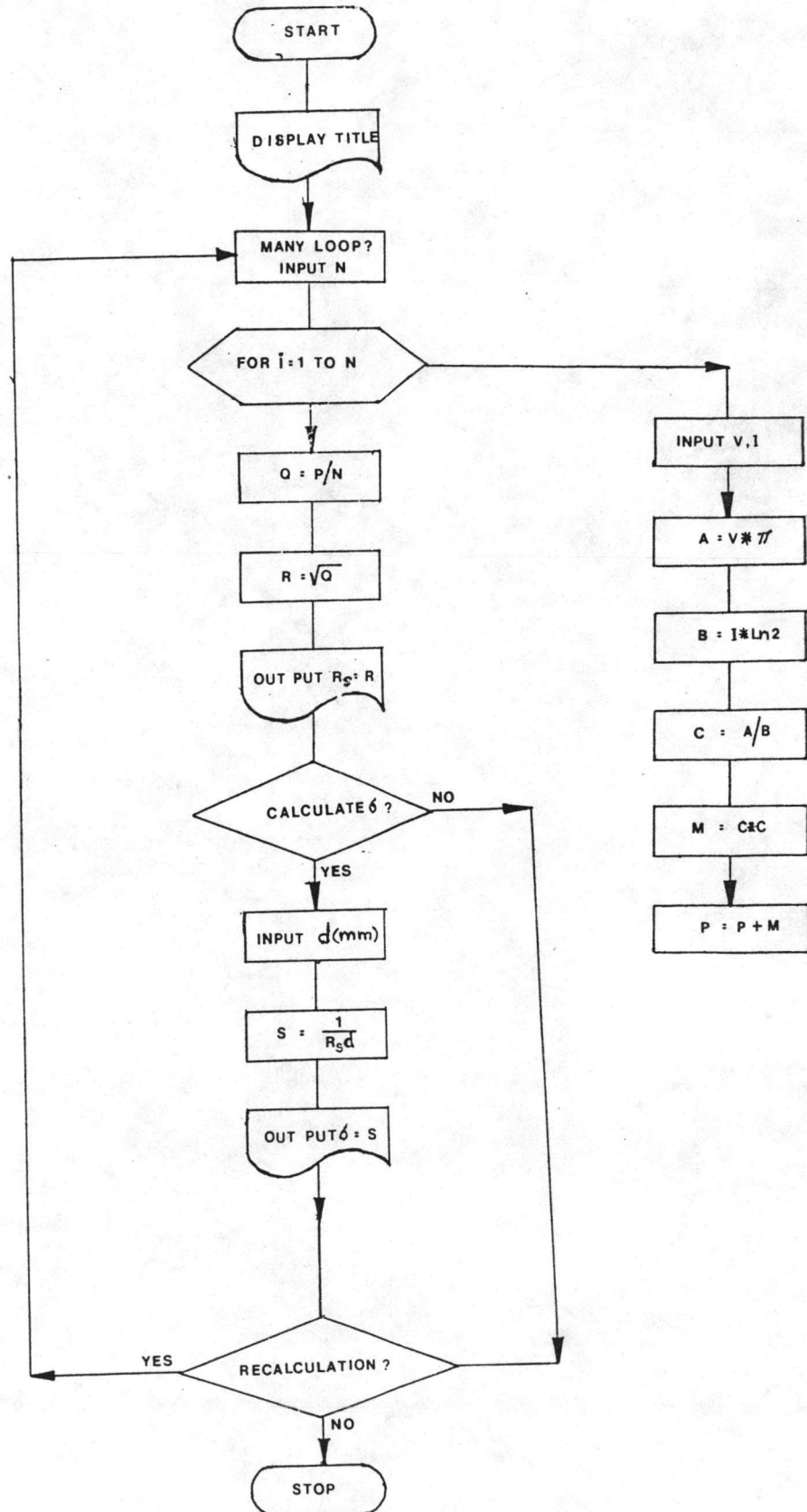
```

```

process3()
    /*****/
    /*      This routine calculate the Surface      */
    /*      Conductivity and display the result      */
    /*****/
{
    gotoxy(10,21);
    printf("                                     ");
    gotoxy(5,16);
    printf("Input thickness of Pyrrole Composite film ");
    printf(" in micro-metre unit.");
    scanf("%f",&d);
    Sigma = 10000 / (X * d);
    gotoxy(5,19);
    printf("Surface Conductivity of Pyrrole Film = %f S",Sigma);
}
/*****END OF PROGRAM*****/
/*****/

```

รูปที่ ค.2 แสดง Flow chart ของภาษา C สำหรับคำนวณค่าความต้านทานไฟฟ้า
และสภาพนำไฟฟ้าของแผ่นฟิล์มพอลิซิลิโคน ความหนา 10^{-4} ซม. แบบวิธี FOUR-POINT PROBE

โปรแกรมที่ 4 โปรแกรมคำนวณค่าความต้านทานไฟฟ้าและสภาพนำไฟฟ้าของฟิล์ม
โพลีไพร์โรล คำนวณแบบวิธี FOUR-POINT PROBE โดยภาษา C

```

/*****/
/*   This program calculate the Surface Resistance and      */
/*   Surface Conductivity of pyrrole composite film which  */
/*   measured by Four-point probe method.                 */
/*   Program by : Chalongchai Kaewpupa ; Polymer physic lab. */
/*               Depart. of Physic ; Faculty of Science ; CU. */
/*               DATE ; June ,13 , 1992.                  */
/*****/

# include "stdio.h"
# include "conio.h"
# include "math.h"

main()
{
    int i,N;
    float V,I,R,A,B,C;
    float P,M,Q,d,S;
    float pi = 3.141593;
    float Ln = 0.69315;
    char ch1,ch2;

/*****/
/*   This routine display the title and start */
/*   the program.                               */
/*****/

    clrscr();
    gotoxy(26,2);
    printf("CALCULATION PROGRAMMING ");
    gotoxy(15,7);
    printf("Surface Resistivity and Surface Conductivity");

```



```

gotoxy(37,9);
printf("of");
gotoxy(26,11);
printf("Pyrrole Composite Film");
gotoxy(50,17);
printf("CHALONGCHAI  KAEWPUPA");
gotoxy(55,19);
printf("13 June 1992");
gotoxy(15,25);
printf("Press any Key to start calculation..");
getch();

/*****/
/*   This routine asked you. How many Loop of      */
/*   calculating which do you want ?              */
/*****/
ch2 = 'Y';
while ((ch2 == 'Y') || (ch2 == 'y')){
    clrscr();
    gotoxy(30,10);
    printf("How many loop ?");
    scanf("%d",&N);

/*****/
/* This routine receives input data of each loop from */
/* console and calculating the Surface Resistivity.    */
/*****/
for(i = 1;i = N;++i);
    clrscr();
    gotoxy(35,4);
    printf("DATA INPUT");
    gotoxy(38,6);

```

```

printf("LOOP %d",i);
gotoxy(20,12);
printf("Enter Voltage (mV) = ");
scanf("%f",&V);
gotoxy(20,14);
printf("Enter Current (mA) = ");
scanf("%f",&I);

    A = V*pi;
    B = I*ln;
    C = A/B;
    M = C*C;
}

    Q = P/N;
    R = sqrt(Q);

/*****/
/* This routine display results of Surface Resistivity */
/* and asked you. Do you want to calculate Surface      */
/* Conductivity,don't you.                               */
/*****/
clrscr();
gotoxy(30,10);
printf("Average Surface Resistivity = %10.4f",R);
gotoxy(30,14);
printf("Do you want to calculate Surface Conductivity?<Y/N>");
ch1 = getchar();

/*****/
/* This routine receives the film thickness and calculate */
/* the Surface Conductivity and display the result.      */
/*****/
if((ch1 == 'Y')||(ch1 == 'y')){

```

```
clrscr();
gotoxy(20,10);
printf("Please input the film thickness (mm)...");
scanf("%f",&d);
S = 10/(R*d);
gotoxy(20,12);
printf("Surface conductivity = %10.4f",S);
}
/*****
/* This routine asked you. Do you want to recalculation, */
/* don't you? */
*****/
gotoxy(30,18);
printf("Do you want to recalculation?<Y/N>");
ch2 = getch();
}
/*****END OF PROGRAM*****/
/*****/
```

ภาคผนวก ง

โปรแกรมคำนวณค่าความต้านทานไฟฟ้าและสภาพนำไฟฟ้า ของผิวฟิล์มพอลิซิลิโคน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป LOTUS

โปรแกรมสำเร็จรูปประเภทตารางคำนวณ (spreadsheet) เป็นโปรแกรมสำเร็จรูปที่ออกแบบมาให้ใช้กับงานด้านการคำนวณทั่ว ๆ ไปที่ไม่น่าซับซ้อนมากนัก เช่น งานบัญชีพื้นฐานหรืองานคำนวณง่าย ๆ เป็นต้น โดยผู้ใช้เพียงแต่ศึกษาคำสั่งการใช้งานของโปรแกรม ซึ่งเป็นรูปแบบคำสั่งที่ง่าย ๆ สามารถจดจำได้รวดเร็ว ก็สามารถใช้งานโปรแกรมสำเร็จรูปประเภทนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในปัจจุบันโปรแกรมสำเร็จรูปประเภทตารางคำนวณนี้นิยมใช้งานด้านธุรกิจและงานคำนวณพื้นฐานเป็นอย่างมาก ประกอบกับได้มีการผลิตโปรแกรมประเภทนี้ออกมาแข่งขันกันมากมาย โดยเน้นประสิทธิภาพทางด้านความสามารถในการคำนวณที่รวดเร็ว สามารถคำนวณฟังก์ชันทางคณิตศาสตร์ที่ซับซ้อนมากขึ้น สามารถสั่งให้โปรแกรมคำนวณโดยอัตโนมัติเป็นลำดับคล้ายลักษณะการทำงานของโปรแกรมภาษาต่าง ๆ ซึ่งเรียกกันว่า "มาโคร" ได้ จึงมีผู้นิยมประยุกต์ใช้งานด้านการคำนวณที่ซับซ้อน เช่น ในการวิจัยทางวิทยาศาสตร์มากขึ้น เพราะผู้ใช้งานไม่ต้องเสียเวลาศึกษาการเขียนโปรแกรม ด้วยตัวแปรภาษา เช่น ภาษา BASIC ภาษา C หรือภาษา PASCAL ซึ่งต้องใช้เวลานานพอสมควร คาดว่าโปรแกรมประเภทนี้จะได้รับความนิยมมากขึ้น และนำมาใช้คำนวณในงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์เพิ่มมากขึ้นในอนาคต

โปรแกรมประเภทตารางคำนวณ (spreadsheet) ที่มีชื่อเสียงและนิยมใช้กันมากในปัจจุบันนี้ก็คือ LOTUS, EXCEL เป็นต้น แต่นิยมใช้กันมากที่สุดทั่วโลกก็คือ LOTUS เพราะผลิตรายแรกก่อน จนยอมรับรูปแบบของโปรแกรมและคำสั่ง เป็นมาตรฐานของโปรแกรมอื่น ๆ ในการวิจัยครั้งนี้ จึงได้นำโปรแกรมสำเร็จรูป LOTUS มาประยุกต์ใช้คำนวณหาค่าความต้านทานไฟฟ้าและสภาพนำไฟฟ้าที่ผิวของแผ่นฟิล์มพอลิซิลิโคน โดยคาดว่าจะเป็นแนวทางในการนำโปรแกรมนี้มาประยุกต์ใช้ในทางวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เพื่อให้ นักวิจัย นิสิตและนักศึกษา ได้ศึกษารูปแบบและวิธีการใช้งาน ได้พอสมควร

ก. ความหมายของมาโคร

มาโคร ก็คือการนำคำสั่งการใช้งานของโปรแกรมประยุกต์โปรแกรมนั้น ๆ มาเขียน

เรียงลำดับข้อ เนื่องจากตามลำดับการทำงานของโปรแกรม แล้วสั่งให้โปรแกรมประยุกต์ทำงานตามลำดับคำสั่งในมาโครต่อ เนื่องจากไป จนกว่าจะหมดคำสั่งหรือจบเงื่อนไขของมาโครนั้น ๆ (ยีน กุวารวรรณ, 2532)

จะเห็นว่ารูปแบบและลักษณะการทำงานของมาโคร มีลักษณะเหมือนรูปแบบของการเขียนโปรแกรมด้วยตัวแปลภาษา ต่างกันที่การเขียนโปรแกรมด้วยตัวแปลภาษานั้น เมื่อทดสอบการทำงานและแก้ไขข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้ว เราสามารถแปล(compile)คำสั่งในโปรแกรมไปเป็นภาษาเครื่อง(machine language)ซึ่งเครื่องเข้าใจได้โดยตรง จึงทำงานได้รวดเร็วและแม่นยำ แต่การเขียนโปรแกรมในรูปแบบมาโครนี้ เป็นเพียงเรียงลำดับการทำงานให้คอมพิวเตอร์ทำงานต่อเนื่องเท่านั้น การประมวลผลยังคงผ่านทางโปรแกรมประยุกต์อยู่เหมือนเดิม จึงประมวลผลได้ช้า และความแม่นยำยังมีน้อยกว่ากรณีแรก แต่ได้เปรียบในแง่ของความรวดเร็วในการเรียนรู้ และใช้งาน ดังกล่าวมาแล้วแต่ต้น

เนื่องจากการเขียนมาโครนี้ ผู้เขียนและผู้ใช้จะต้องเข้าใจวิธีการใช้งานและรูปแบบคำสั่งพื้นฐานของโปรแกรม LOTUS ดีพอสมควร จึงจะเข้าใจการทำงานและวิธีใช้งานมาโครได้ ฉะนั้น ท่านผู้อ่านที่สนใจจะนำระบบมาโครที่เขียนขึ้นสำหรับการวิจัยครั้งนี้ไปศึกษาเพื่อประยุกต์ใช้งานด้านอื่น ๆ ควรจะต้องศึกษารูปแบบคำสั่งพื้นฐานการทำงานของโปรแกรม LOTUS จากตำราการใช้งาน LOTUS ซึ่งมีจำหน่ายมากมายตามท้องตลาดให้เข้าใจเสียก่อน จึงจะเข้าใจโปรแกรมมาโครที่เขียนขึ้นสำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้ (บริษัท เอ. อาร์. อินฟอร์-เมชั่น แอนด์ เทคโนโลยี จำกัด, 2534; ประทีป อุกฤษภาค, 2532)

การวิจัย LOTUS คำนวณค่าความต้านทานไฟฟ้าและสภาพนำไฟฟ้าของพิวพิลัม

ทอลีทริโรล์ ตามแบบวิธีของ Van der pauw

การใช้งานและการทำงานของโปรแกรมจะดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- ๒.1 ออกแบบฟอร์มการรับข้อมูล(ค่า V และ I) โดยข้อมูลที่รับเข้ามาจะแบ่งเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะรับข้อมูล คือ ค่า V และ I อย่างละ 3 ค่า ดังแสดงในรูปแบบที่ ง.1

```

***** CALCULATION TABLE FOR PYRROLE COMPOSITE FILM *****
          BY VAN DER PAW METHODE

-----
VOLTAGE  CURRENT  RATIO
(mV)     (mA)     (V/I)
=====
ERR      Group I
ERR      <-----
ERR      |
-----
ERR      Group II
ERR      <-----
ERR      |
=====

PLEASE...
<-----Input the data
and press key (Alt+A)
together to start
calculating.
    
```

รูปที่ ๑.๑ แสดงแบบฟอร์มการรับข้อมูล ในการคำนวณตามแบบ Van der paw

และ เพื่อให้เห็นภาพและขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน จึงจะยกตัวอย่างการคำนวณ พร้อมกับอธิบายขั้นตอนการทำงานของโปรแกรมควบคู่ไปด้วยกัน โดยจะนำข้อมูลที่วัดได้จากการทดลองครั้งหนึ่งมาเข้าประกอบ ซึ่งเมื่อนำค่า V และ I ที่วัดได้นี้ ป้อนลงไปในแบบฟอร์มที่สร้างขึ้นตามรูปที่ ๑.๑ จะมีรายละเอียดดังแสดงในรูปที่ ๑.๒

```

***** CALCULATION TABLE FOR PYRROLE COMPOSITE FILM *****
          BY VAN DER PAW METHODE

-----
VOLTAGE  CURRENT  RATIO
(mV)     (mA)     (V/I)
=====
3.400    0.280    12.14   Group I
9.000    0.750    12.00   <-----
10.800   0.905    11.93   |
-----
12.700   0.270    47.04   Group II
33.300   0.720    46.25   <-----
40.600   0.885    45.88   |
=====

PLEASE...
<-----Input the data
and press key (Alt+A)
together to start
calculating.
    
```

รูปที่ ๑.๒ แสดงการป้อนข้อมูลลงแบบฟอร์ม ในการคำนวณแบบ Van der paw

๑.๒ เมื่อกลุ่ม Alt และ A ของแป้นพิมพ์(keyboard)พร้อม ๆ กัน โปรแกรม จะเริ่มการคำนวณ โดยตอนแรกจะคำนวณหา R_1 และ R_2 โดยวิธี least square แล้ว นำค่า R_1 และ R_2 ที่คำนวณได้ มาคำนวณหาค่าความต้านทานไฟฟ้าที่ผิวฟิล์มพอลิไพร์โรลตามสมการที่ 3.1 หลังจากนั้นจะแสดงผลการคำนวณออกมาให้เราทราบ ดังมีลักษณะในรูปที่ ๑.๓

```

***** CALCULATION TABLE FOR PYRROLE COMPOSITE FILM *****
          BY VAN DER PAW METHODE
-----
VOLTAGE  CURRENT  RATIO
(mV)     (mA)     (V/I)
-----
3.400    0.280    12.14
9.000    0.750    12.00
10.800   0.905    11.93
-----
12.700   0.270    47.04
33.300   0.720    46.25
40.600   0.885    45.88
-----
Equation of straight line
-----> V = 0.09 + ( 11.86 ) I
-----> V = 0.46 + ( 45.45 ) I
-----
Surface resistance of pyrrole composite film = 112.66 Ohm/squar
*****
Do you want to calculate surface conductivity?(y/n)

```

รูปที่ ๓.๓ แสดงผลการคำนวณค่าความต้านทานไฟฟ้า เมื่อคำนวณแบบ Van der pauw

จากรูปที่ ๓.๓ สมการ $V = 0.09 + (11.86)I$ และสมการ $V = 0.46 + (45.45)I$ ที่แสดงออกมานี้ ก็คือสมการเส้นตรงซึ่งแสดงความสัมพันธ์ของค่า V และ I ของข้อมูลแต่ละชุดนั่นเอง ส่วนค่า R_1 และ R_2 ก็คือความชันของกราฟเส้นตรงที่เขียนขึ้นของทั้งสองสมการนี้ โดย R_1 เท่ากับ 11.86 และ R_2 เท่ากับ 45.45 ความคล้าย

๓.๓ ขณะอยู่ในขั้นตอนนี้ โปรแกรมจะถามเราว่า "ต้องการจะคำนวณค่าสภาพนำไฟฟ้าของผิวฟิล์มพอลิไพร์โรลด้วยหรือไม่?" (ดูรูปที่ ๓.๓ ประกอบ) ถ้าเราตอบ "y" (กลุ่ม Y) โปรแกรมจะถามค่าความหนา(d)ของแผ่นฟิล์มพอลิไพร์โรล เมื่อป้อนค่าความหนาของแผ่นฟิล์มลงไปเรียบร้อยแล้ว แล้วกลุ่ม RETURN หรือ ENTER โปรแกรมจะคำนวณและแสดงผลการคำนวณออกมาให้เราทราบ ดังรูปที่ ๓.๔

```

Please input the thickness of pyrrole composite film.
FILM THICKNESS(mm) 0.22
Surface conductivity of pyrrole composite film = 40.35 S/cm
*****
Please press key RETURN to start recalculation.

```

รูปที่ ๓.๔ แสดงผลการคำนวณค่าสภาพนำไฟฟ้า เมื่อคำนวณแบบ Van der pauw

เมื่อกดปุ่ม RETURN หรือ ENTER อีกครั้งหนึ่ง โปรแกรมจะวนกลับไปขั้นตอนที่ ๒.1 คือแสดงแบบฟอร์มการรับข้อมูลดังรูปที่ ง.1 เพื่อเริ่มต้นการรับข้อมูลและคำนวณใหม่อีกครั้งหนึ่ง แต่ในกรณีที่เรากด "n" (กดปุ่ม N) คือไม่ต้องการคำนวณหาค่าสภาพนาฬิกาของผิวฟิล์ม พอลิไพร์โรลโปรแกรมจะวนกลับไปยังขั้นตอนที่ ๒.1 และแสดงแบบฟอร์มการรับข้อมูลตามรูปที่ ง.1 เพื่อเริ่มต้นการรับข้อมูลและคำนวณใหม่อีกเช่นกัน

ขั้นตอนการทำงานทั้งหมดของโปรแกรมดังที่กล่าวมานี้ จะนำมาใช้ในการออกแบบ ฟอร์มการรับข้อมูล และประกอบการเขียนโปรแกรมมาโคร ซึ่งมีรายละเอียดของข้อความ สูตรต่าง ๆ ใน Worksheet และตัวโปรแกรมมาโคร ดังต่อไปนี้ (ผู้ที่ศึกษาการใช้งานโปรแกรม LOTUS มาแล้วเท่านั้น จึงจะเข้าใจสัญลักษณ์ ข้อความ และวิธีการนำไปใช้งานได้)

โปรแกรมที่ 5 มาโครของ LOTUS ใช้คำนวณค่าความต้านทานและสภาพนาฬิกาของ
ผิวฟิล์มพอลิไพร์โรล ตามแบบวิธี Van der pauw และรายละเอียด
การออกแบบ Worksheet

ส่วนที่ 1 ส่วนที่ใส่สร้างแบบฟอร์มการรับข้อมูล

B1: PR [W9] `*****
 C1: PR `CALCULATION TABLE FOR PYRROLE COMPOSITE FILM
 K1: PR [W8] `*****
 D2: PR `BY VAN DER PAW METHODE
 B4: PR [W9] \-
 C4: PR \-
 D4: PR \-
 B5: PR [W9] ^VOLTAGE
 C5: PR ^CURRENT
 D5: PR ^RATIO
 B6: PR [W9] ^(mV)
 C6: PR ^mA
 D6: PR ^(V/I)
 B7: PR [W9] \=
 C7: PR \=
 D7: PR \=

D8: PR (B8/C8)
 E8: PR [W9] ` Group I
 D9: PR (B9/C9)
 E9: PR [W9] ` <-----
 G9: PR [W4] \!
 D10: PR (B10/C10)
 G10: PR [W4] \!
 I10: PR [W3] `PLEASE...
 B11: (F3) PR [W9] \-
 C11: (F3) PR \-
 D11: PR \-
 G11: PR [W4] \!
 H11: PR [W6] ` <-----
 J11: PR [W1] `Input the data
 D12: PR (B12/C12)
 E12: PR [W9] ` Group II
 G12: PR [W4] \!
 I12: PR [W3] `and press key (Alt+A)
 D13: PR (B13/C13)
 E13: PR [W9] ` <-----
 G13: PR [W4] \!
 I13: PR [W3] `together to start
 D14: PR (B14/C14)
 I14: PR [W3] `calculating.
 B15: PR [W9] \=
 C15: PR \=
 D15: PR \=
 V4: [W3] `Equation of straight line
 U6: [W9] " ----->
 V6: [W3] ^V

W6: [W1] ^=

X6: [W6] ((B8+B9+B10)-(AA6*(C8+C9+C10)))/3

Y6: [W2] ^+

Z6: [W1] `(

AA6: [W7] (((3*((B8*C8)+(B9*C9)+(B10*C10)))-((C8+C9+C10)*(B8+B9+B10)))/((3*((C8*C8)+(C9*C9)+(C10*C10)))-((C8+C9+C10)^2))

AB6: [W1] `)

AC6: [W1] `I

U10: [W9] " ----->

V10: [W3] ^V

W10: [W1] ^=

X10: [W6] ((B12+B13+B14)-(AA10*(C12+C13+C14)))/3

Y10: [W2] ^+

Z10: [W1] `(

AA10: [W7] (((3*((B12*C12)+(B13*C13)+(B14*C14)))-((C12+C13+C14)*(B12+B13+B14)))/((3*((C12*C12)+(C13*C13)+(C14*C14)))-((C12+C13+C14)^2))

AB10: [W1] `)

AC10: [W1] `I

ส่วนที่ 2 ส่วนที่เป็นโปรแกรมภาค

V13: [W3] "\a

W13: [W1] `/\wgpd~

W14: [W1] `{home}/ree8..n15~

W15: [W1] `{goto}g10~ PLEASE WAIT...~

W16: [W1] `{down}We are calculating.~

W17: [W1] `{windowsoff}{goto}k8~(aa6*@pi)~

W18: [W1] `{down}(aa10*@pi)~

W19: [W1] `{down}(k8+k9)/2~

W20: [W1] ``{down}(k10/@ln(2))~{down}{branch x}~`
 V22: [W3] `"x`
 W22: [W1] ``@exp(-k8/k11)+@exp(-k9/k11)~`
 W23: [W1] ``{if k12<=1.000000001}{branch q}~`
 W24: [W1] ``{down}(k11/k12)~{up}`
 W25: [W1] ``/rvk13~k11~{branch x}~`
 V27: [W3] `"q`
 W27: [W1] ``/rvk13~k17~`
 W28: [W1] ``/mu4..ac10~e7~`
 W29: [w1] ``{goto}a17~ Surface resistance of pyrrole composite
 film = ~`
 W30: [W1] ``{goto}k16~*****~`
 W31: [W1] ``{goto}k18~*****~`
 W32: [W1] ``{goto}m17~ Ohm/square`
 W33: [W1] ``/ref5~/ref6~`
 W34: [W1] ``{goto}a19~ Do you want to calculate surface
 conductivity?(y/n)~`
 W35: [W1] ``{right 9}{windowon}{branch c}`
 V37: [W3] ``c`
 W37: [W1] ``{get ANSWER}`
 W38: [W1] ``{if ANSWER="y"}{branch s}`
 W39: [W1] ``{if ANSWER<>"n"}{branch c}`
 W40: [W1] ``{goto}a19~ Please press RETURN key to start
 recalculation.~`
 W41: [W1] ``{goto}k17~`
 W42: [W1] ``{?}{branch e}`
 V44: [W3] ``e`
 W44: [W1] ``{windowsoff}`
 W45: [W1] ``/wgpe~`
 W46: [W1] ``/wgpd~`

W47: [W1] `~/ref5~/ref6~/rea19~/rej19~
 W48: [W1] `/me7..m13~u4~
 W49: [W1] `/real7~
 W50: [W1] `/rek16.n18~
 W51: [W1] `{goto}e8~ Group I~
 W52: [W1] `{down} <-----~
 W53: [W1] `{right 2}\|~{down}\|~{down}\|~{down}\|~{down}\|~
 W54: [W1] `{goto}e13~ <-----~
 W55: [W1] `{up} Group II~
 W56: [W1] `{goto}h11~ <-----~
 W57: [W1] `{goto}i10~ PLEASE...~
 W58: [W1] `{goto}j11~ Input the data~
 W59: [W1] `{goto}i12~ and press key (Alt+A)~
 W60: [W1] `{down}together to start ~
 W61: [W1] `{down}calculating.~
 W62: [W1] `/reb8..c10~
 W63: [W1] `/reb12..c14~
 W64: U [W1] `{home}{goto}b8~
 W65: [W1] `/wgpe~
 V67: [W3] `s
 W67: [W1] `{goto}a21~{down 4}{right 2}
 W68: [W1] `Please input the thickness of pyrrole composite
 film.~
 W69: [W1] `{down 2}FILM THICKNESS(mm) = ?~{right 3}
 W70: [W1] `{getnumber "FILM THICKNESS = ",THICK}~
 W71: [W1] `/CW79~E27~{down 2}{left 4}
 W72: [W1] `Surface conductivity of pyrrole composite film = ~
 W73: [W1] `{right 9}(1/((k17)*(THICK/1000)))~
 W74: [W1] `{right 3}S/cm~{up}{left 3}*****~{down 2}*****~
 W75: [W1] `{down 4}{left 9}Please press key RETURN to start

recalculation.

W76: [W1] `{}~/REA21..040 {branch e}

V78: [W3] `ANSWER

V79: [W3] `THICK

ค. การใช้ LOTUS คำนวณค่าความต้านทานไฟฟ้าและสภาพนำไฟฟ้าของผิวฟิล์ม
พอลิไพร์โรล ตามแบบวิธีของ Four-point probe

การนำโปรแกรมสำหรับรูป LOTUS มาใช้คำนวณค่าความต้านทานไฟฟ้าและสภาพนำ
ไฟฟ้าของผิวฟิล์มพอลิไพร์โรลตามแบบวิธี four-point probe นั้น จะมีขั้นตอนการทำงาน
ของโปรแกรมดังต่อไปนี้

ค.1 สร้างแบบฟอร์มการรับข้อมูลลงใน Worksheet โดยแบบฟอร์มที่ออกแบบนี้
กำหนดค่าให้รับข้อมูล คือค่า V และ I ให้อย่างละ 5 ค่า ลักษณะของแบบฟอร์มที่สร้างขึ้นนี้
แสดงอยู่ในรูปที่ ๓.5

SURFACE CONDUCTIVITY CALCULATION TABLE OF PYRROLE COMPOSITE FILM (measured by four point probe method)			
CURRENT (mA)	VOLTAGE (mV)	RATIO (V/I)	SURFACE RESISTIVITY (Ohm/cm)
		ERR	ERR
		ERR	ERR
		ERR	ERR
		ERR	ERR
		ERR	ERR
Average Surface Resistance =			ERR

PLEASE... Press key
Alt and A together.
If you want to
calculate the
Surface Conductivity.
and Alt + E together
if you want recal.

Ohm/square

รูปที่ ๓.5 แสดงแบบฟอร์มการรับข้อมูล ในการคำนวณตามแบบ Four-point probe

เพื่อให้เห็นภาพและเข้าใจการทำงานที่ชัดเจน จึงนำข้อมูลจากการทดลองครั้งหนึ่ง
มาป้อนลงในแบบฟอร์มที่สร้างขึ้นนี้ ซึ่งเมื่อเราป้อนข้อมูลครบทั้ง 5 แถวแล้ว โปรแกรมจะ
คำนวณค่าความต้านทานไฟฟ้าของผิวฟิล์มพอลิไพร์โรล และแสดงค่าออกมาทันทีโดยอัตโนมัติ
ดังแสดงในรูปที่ ๓.6 (อยู่ในหน้าต่อไป)

SURFACE CONDUCTIVITY CALCULATION TABLE
OF PYRROLE COMPOSITE FILM
(measured by four point probe method)

CURRENT (mA)	VOLTAGE (mV)	RATIO (V/I)	SURFACE RESISTIVITY (Ohm/cm)	***** PLEASE... Press key Alt and A together. If you want to calculate the Surface Conductivity. and Alt + E together if you want to recal. *****
0.63	38	60.3	273.38045	
0.25	15	60	271.94160	
0.62	38	61.2	277.78981	
0.74	44	59.4	269.49168	
0.742	45	60.6	274.87359	
Average Surface Resistance =			273.50961	Ohm/square *****

รูปที่ ๓.6 แสดงค่าความต้านทานไฟฟ้า เมื่อคำนวณตามแบบ Four-point probe

๓.2 ในกรณีที่เรากำลังจะคำนวณค่าสภาพนำไฟฟ้าของผิวฟิล์มพอลิไพร์โรล ก็ทำได้โดยกดปุ่ม Alt และ A บนแป้นพิมพ์พร้อม ๆ กัน โปรแกรมจะเริ่มทำงานโดยการถามค่าความหนาของแผ่นฟิล์มพอลิไพร์โรลในหน่วยมิลลิเมตร ซึ่งเมื่อป้อนค่าความหนาของแผ่นฟิล์มลงไปแล้วกดปุ่ม RETURN หรือ ENTER โปรแกรมจะคำนวณและแสดงค่าของสภาพนำไฟฟ้าออกมาทันที ดังแสดงในรูปที่ ๓.7

```

Please input the thickness of pyrrole composite film.
FILM THICKNESS(mm) = 0.5
Surface conductivity of pyrrole composite film = 7.312357 S/cm
Press key RETURN to recalculation.

```

รูปที่ ๓.7 แสดงผลการคำนวณค่าสภาพนำไฟฟ้า เมื่อคำนวณแบบ Four-point probe

เมื่อเรากดปุ่ม RETURN หรือ ENTER อีกครั้งหนึ่ง โปรแกรมจะวนกลับไปยังขั้นตอนแรก คือข้อ ๓.1 อีกครั้งหนึ่ง โดยจะสร้างแบบฟอร์มการรับข้อมูล เพื่อพร้อมที่จะเริ่มดำเนินการรับข้อมูลและคำนวณใหม่อีกครั้งหนึ่ง

แต่ในกรณีที่เราไม่ต้องการคำนวณค่าสภาพนำไฟฟ้าของผิวฟิล์มพอลิไพร์โรล ก็กดปุ่ม Alt และ E พร้อม ๆ กัน โปรแกรมจะลบข้อมูลเดิมในแบบฟอร์มทิ้งทั้งหมด เพื่อพร้อมที่เริ่มต้นการรับข้อมูลและคำนวณใหม่อีกครั้ง

ขั้นตอนการทำงานทั้งหมดของโปรแกรมดังที่กล่าวมานี้ จะนำมาใช้ในการออกแบบฟอร์มการรับข้อมูล และประกอบการเขียนโปรแกรมมาโคร ซึ่งมีรายละเอียดของข้อความสูตรต่าง ๆ ใน Worksheet และตัวโปรแกรมมาโคร ดังต่อไปนี้

โปรแกรมที่ 6 มาโครของ LOTUS ใช้คำนวณค่าความต้านทานและสภาพนำไฟฟ้าของผิวฟิล์มพอลิไพร์โรล ความแบบวิถี Four-point probe และรายละเอียดการออกแบบ Worksheet

ส่วนที่ 1 ส่วนที่เป็นแบบฟอร์มการรับข้อมูล

B2: [W7] ` SURFACE CONDUCTIVITY CALCULATION TABLE
 C3: [W3] ` OF PYRROLE COMPOSITE FILM
 B4: [W7] ` (measured by four-point probe method)
 B6: [W7] \-
 C6: [W3] \-
 D6: [W7] \-
 E6: [W3] \-
 F6: [W5] \-
 G6: [W3] \-
 H6: [W7] \-
 I6: [W10] \-
 J6: [W2] \-
 K6: [W1] \-
 B7: [W7] "CURRENT
 D7: [W7] "VOLTAGE
 F7: [W5] ^RATIO
 H7: [W7] `SURFACE RESISTANCE
 B8: [W7] ^ (mA)
 D8: [W7] "(mV)

F8: [W5] $\wedge(V/I)$
 H8: [W7] ` (Ohm/square)
 B9: [W7] \-
 C9: [W3] \-
 D9: [W7] \-
 E9: [W3] \-
 F9: [W5] \-
 G9: [W3] \-
 H9: [W7] \-
 I9: [W10] \-
 J9: [W2] \-
 K9: [W1] \-
 L9: ` *****
 F10: [W5] (D10/B10)
 I10: [W10] (D10*@PI)/(B10*@LN(2))
 L10: ` PLEASE... Press key
 F11: [W5] (D11/B11)
 I11: [W10] (D11*@PI)/(B11*@LN(2))
 L11: ` Alt and A together.
 F12: [W5] (D12/B12)
 I12: [W10] (D12*@PI)/(B12*@LN(2))
 L12: ` If you want to
 F13: [W5] (D13/B13)
 I13: [W10] (D13*@PI)/(B13*@LN(2))
 L13: ` calculate the
 F14: [W5] (D14/B14)
 I14: [W10] (D14*@PI)/(B14*@LN(2))
 L14: ` Surface Conductivity.
 B15: [W17] \=
 C15: [W3] \=


```

D15: [W7] \=
E15: [W3] \=
F15: [W5] \=
G15: [W3] \=
H15: [W7] \=
I15: [W10] \=
J15: [W2] \=
K15: [W1] \=
L15: ` *****
B16: [W7] ` Average Surface Resistance =
I16: [W10] @SQRT(((I10^2)+(I11^2)+(I12^2)+(I13^2)+(I14^2))/5)
I17: [W10] \*
J17: [W2] \*
K17: [W1] \*

```

ส่วนที่ 2 ส่วนที่เป็นโปรแกรมภาค

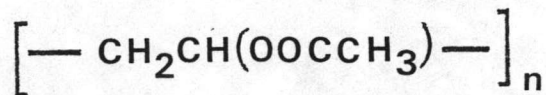
```

W3: ` \A
X3: `{GOTO}A21~{DOWN 4}{RIGHT 2}
X4: `Please input the thickness of pyrrole composite film.~
X5: `{DOWN 2}FILM THICKNESS(mm) = ? ~{RIGHT 6}
X6: `{GETNUMBER "FILM THICKNESS(mm) = ",THICK}~
X7: ` /CX17~H27~{DOWN 2}{LEFT 8}
X8: `Surface conductivity of pyrrole composite film = ~
X9: `{RIGHT 11}(1/((I16)*(THICK/1000)))~
X10: `{RIGHT}S/cm~{UP}{LEFT}*****~{DOWN 2}*****~
X11: `{DOWN 4}{LEFT 8} Press key RETURN to recalculation.~
X12: `{?}~{HOME}{DOWN 9}{RIGHT}/REB10..D14~
X13: ` /REA21...L30~{QUIT}

```

ภาคผนวก จ

คุณสมบัติของพอลิไวนิลอะซิเตต (Poly(vinyl acetate); PVAc)

พอลิไวนิลอะซิเตต เป็นพอลิเมอร์จำพวกไวนิลเอสเทอร์(vinyl ester) ที่มีการใช้กันมากที่สุด พอลิเมอร์ชนิดนี้นิยมมาใช้เป็นพลาสติก แต่ใช้ในรูปของอิมัลชัน เช่น เป็นตัวยึด (binder) สีอิมัลชัน และเป็นสารตั้งต้นสำหรับการเตรียมพอลิเมอร์ชนิดอื่นอีก 2 ชนิด ที่ไม่สามารถเตรียมได้โดยตรงจากมอนอเมอร์ของพอลิเมอร์ของทั้งสองนั้น เช่น พอลิไวนิลแอลกอฮอล์ และ พอลิไวนิลอะซิทาล(poly(vinyl acetal)) พอลิไวนิลอะซิเตตเตรียมขึ้นในเชิงการค้าครั้งแรกในประเทศเยอรมัน ในปี ค.ศ. 1920 (ปรีชา พหลเทพ, 2534; ชัยวัฒน์ เจนวาณิชย์, 2526)

การเตรียมพอลิเมอร์

การเตรียมพอลิไวนิลอะซิเตต ใช้ปฏิกิริยารวมตัวโดยฟรีแรคดิคคอลล มีวิธีการเตรียมโดยใช้กระบวนการได้หลายแบบ เช่น แบบบัลค์ แบบสารละลาย แบบแขวนลอย และแบบอิมัลชัน รอกาสย้ายสายโซ่มีถึง 30% แต่วิธีที่ใช้กันมากที่สุดทางอุตสาหกรรมคือ แบบอิมัลชัน ซึ่งมีสูตรสำเร็จที่ใช้กันทั่ว ๆ ไป ดังนี้

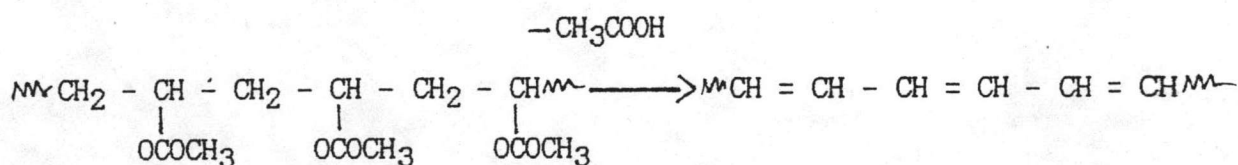
สารเคมี	ส่วนโดยน้ำหนัก
ไวนิลอะซิเตต	100
น้ำ	100
hydroxyethylcellulose	2.5 (เป็น protective colloid)
poly(ethylene glycol)ether ของ lauryl alcohol	2.5 (เป็น surfactant)
sodium dodecylbenzenesulphonate	0.1 (เป็น surfactant)

sodium bicarbonate	0.5 (เป็น buffer)
potassium persulphate	0.5 (เป็นตัวเริ่ม)

พอลิเมอร์เซชันจะกระทำที่อุณหภูมิประมาณ 75 - 80 องศาเซลเซียส ใช้เวลาประมาณ 2 - 4 ชั่วโมง ปฏิริยาคายความร้อนประมาณ 118 kJ./mol และต้องป้องกันปฏิริยาด้วยการทำให้เย็นพอเหมาะ การป้องกันการไฮดรอลิซิสของพอลิไวนิลอะซิเตต ทำโดยควบคุมค่า pH ให้คงที่

คุณสมบัติและการนำไปใช้

พอลิไวนิลอะซิเตตมีโครงสร้างแบบอะเทคติก จึงไม่มีความเป็นผลึก เลขหรืออยู่ในลักษณะอสัณฐาน มีน้ำหนักโมเลกุลอยู่ในช่วง 35,000 - 50,000 มีอุณหภูมิกลาสทรานซิชันสูงกว่าอุณหภูมิห้องเล็กน้อยเท่านั้น คือประมาณ 28 องศาเซลเซียส จึงอ่อนตัวได้ง่ายไม่เหมาะที่จะใช้งานเป็นพลาสติก เพราะจะอ่อนตัวลงกลายเป็นวัตถุที่นิ่มและเหนียวเหมือนยาง เมื่ออุณหภูมิสูงกว่าอุณหภูมิห้องเล็กน้อย (เหมาะที่จะใช้ทำเป็นหมากฝรั่ง) สามารถละลายได้ดีในตัวทำละลายหลายชนิด ได้แก่ อะโรเมติกไฮโดรคาร์บอน เช่น เบนซีนและโทลูอีน คลอริเนตไฮโดรคาร์บอน เช่น คาร์บอนเตตระคลอไรด์ คลอโรฟอร์มและไดคลอโรเอทิลีน แอลกอฮอล์ที่มีจำนวนคาร์บอนต่ำ ๆ เช่น เมทานอลและเอทานอล สารจำพวกเอสเทอร์ เช่น เอทิลอะซิเตต คีโตน และเมทิลเอทิลคีโตน เป็นต้น แต่จะทนทานต่อจารบี (grease) ไขมัน ซีเมนต์ และน้ำมัน เป็นอย่างดี ถ้านำไปใช้งาน จะพองตัวและอ่อนตัว สามารถไฮโดรไลซ์โดยกรดหรือเบสเป็นตัวเร่งไปเป็นพอลิไวนิลแอลกอฮอล์ และพอลิไวนิลอะซิเตตได้ ถ้าอุณหภูมิร้อนเกิน 70 องศาเซลเซียสจะเกิดปฏิกิริยา โดย CH_3COOH จะหลุดออกจากโมเลกุล ได้พอลิเอิน (polyene) ตามสมการ

การนำพอลิไวนิลอะซิเตตไปใช้งาน จึงมักจะนำไปใช้เตรียมพอลิไวนิลแอลกอฮอล์และพอลิไวนิลอะซิเตต นิยมมาใช้กับงานพลาสติก ส่วนในทางการค้าจะนำไปทำสีอิมัลชัน กาวลาเท็กซ์ ทำฟิล์มเคลือบผิว เช่น ฟิล์มถ่านรูป เคลือบพื้น ฯลฯ เป็นต้น

คุณสมบัติที่สำคัญของ Poly(vinyl acetate); (PVAc) ได้ค้นพบและแสดงไว้ในตารางที่ ๑.1 ในหน้าต่อไป (Brandrup, 1975)

ตารางที่ ๑.๑ สรุปคุณสมบัติทางกายภาพที่สำคัญของ Poly(vinyl acetate); (PVAc)

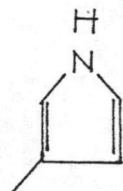
Property	Value
Absorption of Water. [%]	approx. 3 - 6 at 20 °C for 24 to 144 hours
Decomposition Temperature. [°C]	150
Density. [Mg m ⁻³]=[g/cm ³]	1.191 at 20 °C 1.19 at 25 °C 1.17 at 50 °C 1.11 at 120 °C 1.05 at 200 °C
Dielectric Constant	3.5 at 50 °C and 2 * 10 ³ kHz 8.3 at 150 °C and 2 * 10 ³ kHz
Dipole Moment. [eSU (per monomer unit)]	2.3 * 10 ⁻¹⁸ at 20 °C 1.77 * 10 ⁻¹⁸ at 150 °C
Glass Transition Temperature [°C]	28 - 31
Pressure dependence. [K bar ⁻¹]	0.022
Hardness. [Shore units]	L 80 - 85 at 20 °C
Heat Capacity. [kJ kg ⁻¹]	1.465 at 30 °C
Heat of Polymerization. [kJ mol ⁻¹]	87.5
Specific Volume. [l kg ⁻¹]	0.823 + 6.4 * 10 ⁻⁴ t at t = 100 - 200 °C 0.84 at T _g = 28 °C
Surface Resistance. [Ω cm ⁻¹]	5 * 10 ⁻¹¹
Surface Tension. [mN m ⁻¹]	36.5 at 20 °C 28.6 at 140 °C 25.9 at 180 °C
Tensile Strength. [MPa]=[N mm ⁻²]	29.4 - 49.0 at 20 °C
Thermal Conductivity. [W m ⁻¹ K ⁻¹]	0.159
Young's Modulus. [MPa]=[N mm ⁻²]	600 at 25 °C and 50% RH

ภาคผนวก ฉ

คุณสมบัติของพิร์โรล (Pyrrole)

Pyrrole. Azole; imidole; divinyleneimine. C_4H_5N ; mol wt 67.09. C 71.60% , H 7.51% , N 20.89% . A constituent of coal tar and bone oil: Runge, *Ann. Phys.* 31, 67 (1834). Prep'd industrially by fractional distillation of bone oil, or by the thermal decompn of ammonium mucate with glycerol or mineral oil: McKelvain, Bolliger, *Org. Syn. coll.* vol.I(2nd ed., 1941) p 473; Blicke, Powers, *Ind. Eng. Chem.* 19, 1334 (1927). Also formed on heating of albumin; on heating sheep's wool with aq barium hydroxide soln; by pyrolysis of gelatin. Alternate prep'n from acetaldehyde and ammonia; Tschitchibabin, *Chem. Zentr.* 1916, I, 920; from succindialdehyde with ammonia and acetic acid: Harries, *Ber.* 34,1490(1901); 35, 1183(1902); distilling succinimide with zinc or sodium: Bell, Bernthsen, *Ber.* 13, 877, 1049(1180). *Review:* Fischer-Orth, *Die Chemie des Pyrroles*(Leip, 1934-1940); E. Vittort, L. R. Anderson in Kirt-Othmer *Encyclopedia of Chemical Technology* vol. 19 (Wiley-Interscience, New York, 3rd ed., 1982) pp 499-520.

Liquid. Agreeable empyreumatic odor resembling that of chloroform. Colorless when freshly distilled, darkens unless every trace of oxygen is removed. d 0.9691; bp₇₆₁ 130-131 C; best distilled *in vacuo*. n 1.5085. Flash pt, closed cup: 102 F (390 C). Absorption spectrum: Menczel, *Phys. Chem.* 125, 161; *Chem. Zentr.* 1927, I,2510. Sparingly sol in water; freely sol in alcohol, benzene, ether; insol in aq alkalies. Sol in dil acids with decompn. Solns in dil HCL yield pyrrole red, an amor-

phous, orange-colored substance; also polymerization takes place under the influence of acids and glycols.

Pyrrole is a five-membered, heterocyclic system, is a fundamental structural subunit of many of the most important biological molecules, eg, heme, chlorophyll, the bile pigments, certain amino acids, many alkaloids, and some enzymes. Early interest in the chemistry of pyrrole began with the discovery of indole (benzopyrrole) as the fundamental nucleus of indigo. Pyrrole was first obtained in 1834 from the destructive distillation of coal, bone, or proteins. It was characterized in 1858, and its composition was determined in 1870. Ring positions in pyrrole are designated by number or Greek letter.

Physical Properties of Pyrrole

Pyrrole is a colorless, slightly hygroscopic liquid and, if fresh, it emits an odor like that of chloroform. However, it darkens on exposure to air and eventually produces a dark brown resin. It can be preserved by excluding air from the storage container, preferably by displacement with ammonia to prevent acid-catalyzed polymerization. Some physical properties of pyrrole are listed in Table 1.

Pyrrole has a planar, pentagonal (C_{2v}) structure and is aromatic in its reactions since it has an aromatic sextet of electrons. It is isoelectronic with the cyclopentadienyl

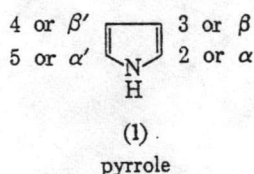
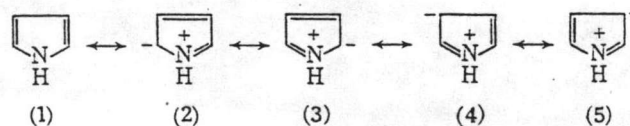

Table 1. Physical Properties of Pyrrole

Property	Value
melting point, °C	-18.5
boiling point, °C	130
critical temperature, °C	366
density, d_4^{20} , g/cm ³	0.9698
refractive index, n_D^{20}	1.5085
dielectric constant (at 20°C), ϵ	8.00
flash point (closed-cup), °C	39

anion. The π -electrons are delocalized throughout the ring system; thus, pyrrole is best characterized as a resonance hybrid with contributing structures (1)–(5). These structures explain its lack of basicity, which is less than pyridine, its unexpectedly high acidity, and its pronounced aromatic character.

The resonance energy is ca 100 kJ/mol (24 kcal/mol) or about two-thirds that of benzene. Its resonance energy is intermediate between those of furan and thiophene; thiophene has the highest value.

The contributions from the canonical forms have been calculated, and the contributions from the equivalent polar structures (2) and (3) dominate those of (4) and (5). Thus, electrophilic substitution is predicted to occur in the α -position, and this is proven experimentally in most cases. Nitrosation and selenocyanation occur at the β -position.

Many of the physical characteristics of pyrrole indicate at least partial association. In particular, the boiling point is 98°C higher than that of furan. It has been postulated that various associated dimeric and higher structures occur as results of hydrogen bonding.

Pyrrole is freely soluble in alcohol, benzene, and diethyl ether, but is only sparingly soluble in water and in aqueous alkalies. It dissolves with decomposition in dilute acids. Pyrroles with substituents in the β -position are usually less soluble in polar solvents than the corresponding α -substituted pyrroles. Pyrroles that have no substituent on nitrogen readily lose a proton to form the resonance-stabilized pyrrolyl anion, and alkali metals react with pyrrole in liquid ammonia to form metal salts. However, pyrrole ($pK_a = \text{ca } 17.5$) is a weaker acid than methanol. The acidity of the pyrrole hydrogen is greatly increased by electron-withdrawing groups, eg, the pK_a of 2,5-dinitropyrrole

The dipole moment varies according to the solvent; it is ca 5.14×10^{-30} C·m (ca 1.54 D) in pure pyrrole and ca 6.0×10^{-30} C·m (ca 1.8 D) in a nonpolar solvent such as benzene or cyclohexane. In solvents to which it can hydrogen bond, the dipole moment may be much higher. The dipole is directed toward the ring from a positive nitrogen atom, whereas the saturated nonaromatic analogue pyrrolidine

and has a dipole moment of 5.24×10^{-30} C·m (1.57 D) and is oppositely directed.

Pyrrole and its alkyl derivatives are π -electron rich and form colored charge-transfer complexes with acceptor molecules, eg, iodine, tetracyanoethylene, etc

Polypyrroles. Highly stable, flexible films of polypyrrole are obtained by electrolytic oxidation of the appropriate pyrrole monomers. The films are not affected by air and can be heated to 250°C with little effect. It is believed that the pyrrole units remain intact and that linking is by the α -carbons. Copolymerization of pyrrole with *N*-methylpyrrole yields compositions of varying electrical conductivity, depending upon the monomer ratio. Conductivities as high as $10^4/(\Omega\text{-m})$

(KIRK - OTHMER, 1982)

ประวัติของผู้เขียน

นายฉลองชัย แก้วภูผา เกิดเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2505 ณ อำเภอเสนาห์ จังหวัดสระบุรี จบการศึกษามัธยมศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน เมื่อปีการศึกษา 2528 เข้าศึกษาคณะในระดับมหาบัณฑิต สาขาฟิสิกส์ ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2531 ปัจจุบันรับราชการครู ที่โรงเรียน เบลูจรรยาฐิติ จังหวัดจันทบุรี

